

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Pataky Károly*

Cím: *Körséta a budapesti Állatkertben*

Forrás: *A Nép*

Bp.
(Hely)

1921. VII/28
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

590.06

Hely

Idő

"1921"

Személy

Közp. nyomat. XX. sz. 22. sz.

Körséta a budapesti Állatkertben

1400 darab a mai állomány — Miért nem lehet új állatokat beszerezni? — Szeptemberre várható az örvendetes esemény a viziló-familiánál — Elköltözött az állatkert utolsó tigrise: a Szullán — A szimfonikus esték nagy sikere

— A NÉP tudósítójától —

Szalmaözvegy vagyok, ami végtére nem nagy újság. Feleségem önagsága az elmúlt napokban Dunapentelére utazott. Anyósom pedig Siófokra, ami szintén megszokott, de sajnos, nem állandó dolog. Így hát meglehetősen unatkozom és az ilyen unalmas órában határozom el, hogy követelem a budapesti családapák példáját: kimegyek az állatkertbe és megnézem az ottani családi viszonyokat.

Aki a zajból vágyik a csendességbe, helyesen cselekszik, ha ide jön, mert itt — eltekintve az oroszlanok bögésétől, a sakálók üvöltésétől, az elefántok trombitálásától, a sétáló leányok halk kacajától és a szimfonikus zenekar ritmikus ütemeitől — jóleső és kellemes csönd honol a sétányokon. Fölöttébb élvezetek itt az esték és emellett látni való is akad bőven.

Kissé elkésve értem ki az Állatkertbe és így személyesen nem érdeklődhettem Mr. Elefánt és Mme Zsiráf meg a többiek hogyléte felől, valamennyien már csendes álomra hajtották fejüket. Az irodában felkerestem Hilbert Dezső aligazgatót, aki dr. Lendl Adolf szabadságolása óta egyedül vezeti az Állatkert ügyeit és arra kértem tájékoztatassa A Nép olvasóit a budapesti Állatkert

inai helyzetéről. Hilbert aligazgató a következőket volt szives elmondani: — A budapesti Állatkert mai megfogyatkozott létszámával is még mindig a kontinens legnépesebb állatkertjének tekintendő. Jelenlegi állományunk 1400 darabra tehető, ami a viszonyok alapján szinte egyedül álló. A hamburgi, berlini stb. állatkert éppen az utánpótlás elmaradása miatt bezárni kényszerült és Hagenbeck csak rövid idő óta ad ismét életjelt magáról, állatokat azonban még nem tud szállítani. A budapesti Állatkert jelenleg csak a tigrisekből, zsiráfokból, a fókákból szorult kiegészítésre és bizonyos mértékben a majmokból is. Egyelőre azonban nem gondolhatunk arra, hogy a hiányzókat utánpótljuk. Ehhez legalább 5-6 millió koronára volna szükségünk, ilyen nagy összeg pedig ma nem áll rendelkezésünkre. A főváros sem adhat, azért nem, mert neki sincs. A legfőbb bajt a szállítási nehézségek okozzák. Legutóbb is ajánlatot tettek a németek bizonyos mennyiségű akvárium állatok beszerzésére. Amikor azonban a szállítás módzatairól érdeklődtünk, kitént, hogy az legalább két hétig eltarthatna. Ez idő alatt pedig az állatok feltétlenül tönkremennének. Tervünkről tehát

le kellett mondani, annál is inkább, mert azt tapasztaltuk, hogy az árak az utóbbi időben nagyon magasra szöktek.

Egy jegesmedvéért pl. 20.000 márkát is elkérnek a németek, holott békében egy párnak mindössze 3-4000 márká (5000 korona) volt az ára.

— Meg kell várnunk tehát, amíg az árak csökkennek és a szállítási nehézségek is elsimulnak.

— Az állomány szempontjából az utóbbi hónapokban különben nem volt szaporulat. Örvendetes családi esemény elé ma csak a viziló önagsága néz. Körülbelül szeptember elejére várható az újszülött megjelenése. Mi azonban már most gondolunk megfelelő fogadtatásra és olyan környezetet igyekszünk az újszülött terjedelmes bölcsője köré varázsolni, mint aminőt a Nilus partján találunk, ha történelesen ott jönne napvilágra.

Az a hír azonban, mintha a vizilovakért mintegy 30-35 millió magyar koronát ígértek volna a németek, nem felet meg a valóságnak.

— Mindössze annyi igaz, hogy Hagenbeck sógornője egy évvel ezelőtt 3-4 millió márkára taksálta a két állatot. Határozott ajánlat azonban nem érkezett hozzánk.

— Gyászestel csak egy fordult elő. Amikor a kisgazdapárti képviselők a nyár folyamán az Állatkertben bankettet rendeztek, Bercsel tanácsnok vezetése mellett meglátogatták az egyetlen tigrisnődánut, a Szullánt is és megjegyezték, hogy milyen nagy szerű bűdös

van? Ezt azonban nyilván elfelejtették lekopogtatni és így történt azután, hogy a tigris a bankettel követő reggelen megdöglött. A sok dicséret megártott neki. Most egy szál tigris nélkül állunk. — Az Állatkert anyagi helyzetéről szólva el kell mondanom hogy

folytonos deficittel dolgozunk. Évi félmillió korona a ráfizetés, ami a kömmün óta összesen 3 millió korona.

— Tekintve, hogy a belépődíjakat nem lehet felemelni, az állandó differenciákat csak úgy csökkenthetnők, ha egyrészt a magánosoktól minél számosabb adományokat kapnánk. Külföldön ez állandó jelenség, sőt a legutóbb Budapesten járt svájci újságírók csodálkoztak afölött, hogy mi adományok nélkül élünk. Továbbá kívánatos volna, ha az eddigi 50 holdnyi veteményes területen kívül további 400-600 hold föld állana rendelkezésünkre. Itt

azután *buzát, zabot, kukoricát, burgonyát stb.* vethetnénk, sőt *baromfi tenyészetet és tejgazdaságot is* rendezhetnénk be. Mindezt természetesen az állatkert javára. Az illetékes körökön mulik, hogy ez a reánk nézve nagy fontossággal bíró terv megvalósuljon, mert akkor egyhamar behoznánk a deficitet, sőt az állatkert javára hasznot is hajthatnánk.

Amikor elváltunk az igazgató urtól, még *nagy elismeréssel szólott az Állatkert vendéglőjéről és kávéházáról.* A jelenlegi bérlő kiváló szaktudása révén elérte, hogy már ezideig is több hasznot juttatott a fővárosnak, mint az eddigi bérlők. *Ugyanígy jelentőségű a szimfonikus zenekar is,* mint amely ma egyedül tartja fenn a lelket a budapesti Állatkertben. Az elismerés indokolt, mert az Állatkertet soha nem látogatták annyian, mint amióta a szimfonikus zenekar játszik. Budapest előkelősége ad itt egymásnak találkozó és Kutassy, az állatkertvendéglő bérlője, leleményesen gondoskodik arról, hogy a közönség jól érezze magát. Tény az, hogy amióta a zene estélyeket bevezették, azóta az állatkert deficitje is lényegesen csökkent.

Budapest népének valóban méltányolni kell az Állatkert mai helyzetét és minden tőle telhetőt el kell követnie, hogy az Állatkert, amely a magyar főváros egyik büszkesége, ismét felemelkedhessék arra a színvonalra, mely a modern kulturvilág hasonló intézményei között a múltban is vezető szerepet biztosított számára.

Pataky Károly.